II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

HENSTILLINGER

RÅDETS HENSTILLING (EU) 2021/132

af 2. februar 2021

om ændring af henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og e), og artikel 292, første og andet punktum,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Rådet vedtog den 30. juni 2020 henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner ([1]).

(2) Kriterierne i Rådets henstilling (EU) 2020/912 vedrører den gennemsnitlige incidensrate i en periode på 14 dage i EU den 15. juni 2020. I Rådets henstilling om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien, der blev vedtaget den 13. oktober 2020, anvendes der yderligere kriterier, som afspejler den seneste videnskabelige rådgivning ([2]).

Nye varianter af sars-CoV-2-virusset giver anledning til alvorlig bekymring. Varianterne synes at være mellem 50 og 70 % mere smitsomme ([3]), hvilket øger byrden på sundhedssystemerne.

Kriterierne og tærsklerne i henstilling (EU) 2020/912 bør derfor ajourføres.

(3) Den 22. december 2020 reagerede Kommissionen på fremkomsten af en sådan variant ved at vedtage en henstilling om en koordineret tilgang til rejser og transport som reaktion på den variant af sars-CoV-2, der er observeret i Det Forenede Kongerige ([4]).

(4) Den 19. januar 2021 opfordrede Kommissionen i sin meddelelse om en fælles front til bekæmpelse af covid-19 til, at der handles hurtigt for at begrænse risikoen for en potentielt værre tredje smittebølge.

(5) I den samme meddelelse understregede Kommissionen også, at alle ikkevæsentlige rejser, særlig til og fra højrisikoområder, i høj grad bør frarådes, indtil den epidemiologiske situation er væsentligt forbedret.

([1]) Rådets henstilling (EU) 2020/912 af 30. juni 2020 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner (EUT L 208 I af 1.7.2020, s. 1).

([2]) Rådets henstilling (EU) 2020/1475 af 13. oktober 2020 om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien (EUT L 337 af 14.10.2020, s. 3).

([3]) ECDC's risikovurdering: »Risk related to spread of new SARS-CoV-2 variants of concern in the EU/EEA« findes på: https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/covid-19-risk-assessment-spread-new-sars-cov-2-variants-eueea.

([4]) C(2020) 9607 final.

(6) Den 21. januar 2021 udsendte Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme sin seneste vurdering af risikoen for spredning af den nye sars-CoV-2-variant, der vækker bekymring i EU/EØS ([5]), og henstillede til, at der vedtages strengere foranstaltninger og vejledning med hensyn til at undgå ikkevæsentlige rejser, bl.a. for at bremse indslæbningen og spredningen af de nye sars-CoV-2-varianter, der vækker bekymring. Ud over henstillinger om at undlade ikkevæsentlige rejser og indførelse af rejserestriktioner for dem, der er smittet, bør rejserelaterede foranstaltninger i form af test af og karantæne for rejsende, navnlig for rejsende fra områder med en højere forekomst af de nye varianter, opretholdes. Hvis sekventering stadig ikke er tilstrækkeligt til at udelukke muligheden for en højere forekomst af de nye varianter, bør det ifølge vejledningen fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme vedrørende genomsekventering også overvejes at træffe forholdsmæssige foranstaltninger for rejser fra områder, hvor der fortsat er en høj grad af smittespredning.

(7) I de mundtlige konklusioner fra videokonferencen den 21. januar 2021 mellem medlemmerne af Det Europæiske Råd bemærkede formanden for Det Europæiske Råd, at der kan være behov for foranstaltninger for at begrænse ikkevæsentlige rejser til og inden for EU, så der dæmmes op for spredningen af virusset, og opfordrede Rådet til at revidere sine henstillinger om rejser internt i EU og ikkevæsentlige rejser ind i EU i lyset af de risici, de nye virusvarianter udgør.

(8) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da denne henstilling udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i nævnte protokol træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre henstillingen inden seks måneder efter Rådets vedtagelse heraf.

(9) Denne henstilling udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ([6]); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(10) For så vidt angår Island og Norge udgør denne henstilling en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([7]).

(11) For så vidt angår Schweiz udgør denne henstilling en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF ([8]) sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([9]).

(12) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne henstilling en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og

([5]) Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme: »Risk related to spread of new SARS-CoV-2 variants of concern in the EU/EEA«, første opdatering, 21.1.2021. ECDC: Stockholm, 2021. Findes på: https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/COVID-19-risk-related-to-spread-of-new-SARS-CoV-2-variants-EU-EEA-first-update.pdf.

([6]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

([7]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

([8]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

([9]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF ([10]) sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2011/350/EU ([11]),

HAR VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

I henstilling (EU) 2020/912 foretages følgende ændringer:

1) Punkt 1, andet afsnit, affattes således:

»For at afgøre, hvilke tredjelande de nuværende restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU bør ophæves for, bør der tages hensyn til den epidemiologiske situation i de respektive tredjelande og de yderligere kriterier, der er fastsat i denne henstilling.«

2) Punkt 2 affattes således:

»For så vidt angår den epidemiologiske situation finder følgende kriterier anvendelse:

— »den kumulative incidensrate for covid-19 i en periode på 14 dage«, dvs. antallet af nye bekræftede covid-19-smittede per 100 000 indbyggere i de seneste 14 dage

— stabil eller faldende tendens med hensyn til nye tilfælde i samme periode i forhold til de foregående 14 dage

— »testfrekvensen«, dvs. antallet af covid-19-test pr. 100 000 indbyggere, der er foretaget de seneste syv dage

— »positivprocenten for test«, dvs. andelen af positive testresultater i procent af alle covid-19-test, der er foretaget de seneste syv dage

— arten af det virus, der er konstateret i et land, navnlig om der er fundet virusvarianter, der giver anledning til bekymring. Varianter, der giver anledning til bekymring, vurderes som sådan af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) på grundlag af virussets nøgleegenskaber såsom smitte, sværhedsgrad og evne til at undgå en immunreaktion.

For at blive opført på listen i bilag I skal tredjelande overholde følgende grænseværdier: en kumulativ incidensrate for covid-19 i en periode på 14 dage på højst 25, en testfrekvens på over 300, og en positivprocent for test på højst 4 %. Desuden kan den overordnede reaktion på covid-19 tages i betragtning, navnlig de tilgængelige oplysninger om aspekter såsom overvågning, kontaktopsporing, inddæmning, behandling og rapportering samt pålideligheden af tilgængelige oplysninger og datakilder og, hvis det er nødvendigt, det samlede gennemsnit af alle dimensioner i det internationale sundhedsregulativ (IHR).

Data vedrørende »testfrekvensen« og »positivprocenten for test« bør leveres af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) på grundlag af de oplysninger, der stilles til rådighed for ECDC. Sådanne data kan suppleres med oplysninger fra EU-delegationerne, når de foreligger, også på grundlag af tjeklisten i bilaget til meddelelsen af 11. juni 2020.«

3) Punkt 4 ændres således:

a) Andet afsnit affattes således:

»Rejserestriktioner kan ophæves eller genindføres helt eller delvist for et bestemt tredjeland, der allerede er opført på listen i bilag I, hvis nogle af ovennævnte betingelser og dermed vurderingen af den epidemiologiske situation ændrer sig.«

([10]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

([11]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

b) Følgende nye afsnit tilføjes:

»Hvis den epidemiologiske situation forværres hurtigt, og navnlig hvis der konstateres en høj forekomst af de varianter af virusset, der giver anledning til bekymring, kan rejserestriktioner hurtigt genindføres for ikkevæsentlige rejser for de tredjelande, der allerede er opført på listen i bilag I.

For at ophæve de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU for så vidt angår de tredjelande, der er opført på listen i bilag I, bør medlemsstaterne også regelmæssigt og fra sag til sag tage hensyn til den gensidighed, der indrømmes EU+-området.«

4) Følgende nye punkt indsættes efter punkt 4:

»Medlemsstaterne bør på det kraftigste fraråde ikkevæsentlige rejser fra EU+-området til andre lande end dem, der er opført på listen i bilag I.«

De efterfølgende punkter omnummereres i overensstemmelse hermed.

5) I det nye punkt 6 foretages følgende ændringer:

a) Andet afsnit udgår.

b) Følgende afsnit indsættes efter det udgåede andet afsnit:

»Hvis den epidemiologiske situation forværres hurtigt, og navnlig hvis der konstateres en høj forekomst af de varianter af virusset, der giver anledning til bekymring, kan medlemsstaterne midlertidigt begrænse de kategorier af rejsende, der er opført på listen i bilag II. Rejser, som foretages af tvingende årsager, bør fortsat være mulige.«

c) Sidste afsnit affattes således:

»Listen over specifikke kategorier af rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, der er omhandlet i bilag II, kan revideres af Rådet på forslag af Kommissionen afhængigt af de sociale og økonomiske hensyn og den samlede vurdering af udviklingen i den epidemiologiske situation på grundlag af den metode, de kriterier og de oplysninger, der er omhandlet ovenfor.«

6) Det nye punkt 7 affattes således:

»Medlemsstaterne bør kræve, at personer, der rejser af væsentlige eller ikkevæsentlige årsager eller udøver en væsentlig funktion, eller hvis rejse er tvingende nødvendig, med undtagelse af transport- og grænsearbejdere, skal være testet negativ for covid-19 på grundlag af en polymerasekædereaktionstest (PCR-test), der er taget tidligst 72 timer før afrejsen, og skal fremlægge passende dokumentation for dette testresultat i den form, som myndighederne foreskriver.

Hvis test ved afrejse ikke er mulig, bør de i punkt 6, litra a) og b), omhandlede personer have mulighed for at blive testet efter ankomsten i overensstemmelse med nationale procedurer. Dette berører ikke forpligtelsen til at overholde eventuelle yderligere foranstaltninger, herunder karantæne, efter ankomsten.

Derudover kan medlemsstaterne kræve selvisolation, karantæne og kontaktopsporing i en periode på op til 14 dage samt endnu en covid-19-test i samme periode, såfremt det er nødvendigt, forudsat at de pålægger deres egne statsborgere samme krav, når de indrejser fra det samme tredjeland. For rejsende, der ankommer fra et tredjeland, hvor der er konstateret en variant af virusset, der giver anledning til bekymring, bør medlemsstaterne indføre sådanne krav og navnlig karantæne ved ankomsten og yderligere test ved eller efter ankomsten.

Med hensyn til rejser, der foretages i forbindelse med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, jf. bilag II:

— Medlemsstaterne kan på koordineret vis beslutte at ophæve nogle eller alle ovennævnte foranstaltninger i de tilfælde, hvor de ville være til hinder for selve formålet med rejsen.

— For transportpersonale, søfolk og grænsearbejdere bør medlemsstaterne ikke kræve mere end en negativ antigentest ved ankomsten til EU+-området. I det særlige tilfælde, hvor transportpersonale ankommer fra et land, hvor der konstateres en høj forekomst af de varianter af virusset, der giver anledning til bekymring, kan medlemsstaterne kræve en negativ antigentest før afrejsen.

— Flybesætninger bør fritages for enhver test, hvis deres ophold i et tredjeland varer under 12 timer, medmindre de ankommer fra et tredjeland, hvor der er konstateret en variant af virusset, der giver anledning til bekymring;

i så tilfælde bør de få foretaget en test, der står i forhold hertil. Dette berører ikke de generelle folkesundhedsmæssige krav, som medlemsstaterne kan pålægge såsom krav om fysisk afstand og om at bære mundbind.«

7) Følgende nye punkt indsættes efter det nye punkt 7:

»Medlemsstaterne bør udarbejde en kontaktopsporingsformular og kræve, at personer, der indrejser i EU, skal udfylde en kontaktopsporingsformular, som er i overensstemmelse med databeskyttelseskravene. Der udarbejdes en fælles europæisk kontaktopsporingsformular, som medlemsstaterne eventuelt kan anvende. Der bør så vidt muligt anvendes en elektronisk version af kontaktopsporingsformularen for at lette sagsbehandlingen, samtidig med at tredjelandsstatsborgerne sikres samme adgang hertil.«

8) De efterfølgende punkter omnummereres i overensstemmelse hermed.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. februar 2021.

På Rådets vegne
A.P. ZACARIAS
Formand